

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης δημοσιεύει τὸ πρόγραμμα τοῦ περὶ τὴν γῆν ἐνδεκαμήνου ταξιδίου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ ἀρχιδούξ Φραγκίσκος-Φερδινάνδος. Τὴν 15 Δεκεμβρίου ὁ πρίγκιψ θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Τεργέστης εἰς Ἀδεν· κατὰ τὰ Χριστούγεννα θὰ εὐρίσκηται ἐν Κολόμβω· κατόπιν θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Βομβάην, τὴν Καλκούτην, τὴν Λαχόρην, τὴν Δέλχην, τὸ Βεναρές καὶ τὸ Δαρζέβελιγ, πρὸς ἄγραν τίγρεων καὶ ἐλεφάντων. Κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου ὁ πρίγκιψ θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰνδίων εἰς Αὐστραλίαν· περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουλίου θὰ μεταβῇ εἰς Καντώνα καὶ Σαγκάην, τὴν δὲ 23ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θὰ φθάσῃ εἰς Ὑοκοχάμαν καὶ κατόπιν εἰς Τόκιο, ὅπου θὰ φιλοξενηθῇ ὑπὸ τοῦ Μικάδου. Τὴν 1ην Αὐγούστου θὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ μεταβαίνοντος δι' Ὀνούλου εἰς Βανκουβέρην. Ἐκεῖθεν θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, τὸ Σικάγον καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην, θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ εἰς Βιέννην περὶ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου 1893.

— Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Γρόουερ Κλέβελαντ ἤρξατο τοῦ σταδίου του ὡς... ὑπερήτης παντοπωλείου.

— Ὁ μέγας Παστὴρ δὲν ἔχει δίπλωμα. ἐπομένως οὔτε τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν. Ἀλλὰ τὰς ἐγκειρήσεις του τὰς κάμνει πάντοτε δι' ἄλλου ἱατροῦ, οὗτο δὲ ὁ νόμος τηρεῖται.

— Εἰς τὸ αὐστριακὸν Κοινοβούλιον θὰ ὑποβληθῇ προσεχῶς σγέδιον περὶ κατασκευῆς διώρυγος μελλούσης νὰ συνδέσῃ τὸν Δούναβιν μετὰ τοῦ Ὀδέρου καὶ νὰ θέσῃ οὕτω εἰς συγκοινωνίαν τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν μετὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ τεραστίου τούτου ἔργου ἔλαβε γαλλικὸν συνδικατὸν. Ἀπὸ τοῦδε δὲ δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅποιαν σημασίαν θὰ ἔχῃ ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιτέλεσις τιοῦτου ἔργου.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα ἐν Βατραχονήσιῳ, ἐργάται σκάπτοντες ἵνα ἀνοίξωσι τὰ θεμέλια οἰκοδομῆς ἀνέσταν πλάκα μαρμαρίνου μήκους ἑνὸς καὶ πέντε μέτρων καὶ πλάτους ἀναλόγου φέρουσιν δὲ ἀνάγλυφον γυναικὸς. Ἐπὶ τῆς πλακῆς ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή: Νικηπολις Κρίτου Μιλήσια Γναιου Ὀκταίου Ἀλεξάνδρου γυνή. Κατ' ἄλλους δὲ: Νίκη Πολυκρίτου κτλ. Ἡ μαρμαρίνη αὕτη πλᾶξ ἐστὴν οὐκ ἐπὶ δύο κιόνων ἐκ μαρμαροῦ ἐπίσης παραλλήλως κειμένων. Ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν, διότι ὁ ἕτερος δὲν ἐξήχθη εἰσέτι, ἀναγινώσκεται ἡ ἐπιγραφή: Κοίντω Κράσῳ λατινιστὶ γεγραμμένη. Φέρει δὲ καὶ ἄλλας ἐπιγραφάς, ἀλλ' ὥς ἐκ τοῦ χρόνου εἶνε τόσῳ ἐφθαρμένα ὥστε ἡ ἀνάγνωσις καθίσταται ἀδύνατος. Ἐκ τῶν ἄνω ἐπιγραφῶν εἰκάζεται ὅτι ὁ λόφος οὗτος ἐχρησίμευσεν ἄλλοτε ὡς κοιμητήριον, καθότι ὀλίγα μέτρα κατωτέρω τοῦ μέρους ἐνθα ταῦτα ἀνευρέθησαν, ἀνευρέθη ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἐργατῶν τάφος πλινθόκτιστος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον ὅσπ' ἀνθρώπου ἀνήκοντα βεβαίως εἰς ἐποχὰς μεταγενεστέρας. Τὰ ἄνω ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα εἶνε ἐποχῆς Ρωμαϊκῆς. Ταῦτα κατὰ τὴν Ἐφημερίδα.

Φιλολογικά

Ἐξεδόθησαν πρὸ μικροῦ τὸ τέταρτον καὶ πέμπτον φυλλάδιον ὁμοῦ τοῦ δεκάτου ἔκτου τόμου τοῦ Bulletin de Correspondance Hellénique. Ἡ

Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΛΕΣΣΕΥ

ὤλη του, σπουδαία ὅπως πάντοτε, περιστρέφεται κυρίως περὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἔχει δὲ καὶ τινας πραγματείας ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀρχαίαν τέχνην πολλοῦ λόγου ἀξίας, οἷον περὶ τῶν ἀρχαίων ἀγάλματων τῆς Ἀκροπόλεως, περὶ τινων σαρκωμάτων τῶν Κλαζουμενῶν ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς ὑδρίας τῆς Καίρης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παραστάσεις, περὶ τινων ὑδριῶν νεκρικῶν ἐκ Κρήτης καὶ περὶ δύο νεοαττικῶν ἀναγλύφων τοῦ ἐν Λιθαβῶνι μουσείου.

— Ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς Parti National περιέγει ἐν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ ἀναλύεται ὁ «Ἐρως καὶ Ψυχὴ» τὸ βραβευθὲν καὶ μὴπω ἐκδοθὲν ποίημα τοῦ κ. Γ. Στρατήγγη, παρατίθενται δὲ ἐν μεταφράσει καὶ αἱ κυριώτεραι αὐτοῦ στροφαί.

— Ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Φιλολογικοῦ καὶ Ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου Παρνασσῶ, ὁ κ. Σταμάτιος Βάλλης ἔκαμεν ἐκτενὴ ἀνακοίνωσιν περὶ τῆς συμπτᾶσεως τῆς ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ Βουλῆς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰ Μηδικὰ καὶ ἰδίᾳ ἐπικειμένης τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας.

— Ἡ σειρά τῶν Συμβολῶν εἰς τὴν ἱστορικὴν σύνταξιν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης τοῦ Schanz, περὶ ἧς ἄλλοτε ἔχει γίνῃ ἱκανὸς λόγος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἑστίας, ἐπλουτίσθη καὶ διὰ νέου δημοσιεύματος τῆς ἱστορίας τῆς ἀντανακλαστικῆς ἀντωνυμίας (Geschichte des Pronomen reflexivum) ὑπὸ Ἀδόλφου Duroff. Τῆς πραγματείας ταύτης ἐξεδόθη τῶρα τὸ πρῶτον μόνον μέρος: ἀπὸ Ὀμήρου μέχρι τῆς Ἀττικῆς πεζογραφίας (Würzburg, Stuber, 1892 σελ. 138).

— Τῆς Revue des Études Grecques ἐδημοσιεύθη τὸ προτελευταῖον τεῦχος (Ἰούλιος—Σεπτέμβριος 1892) τοῦ πέμπτου τόμου.

— Ὁ γνωστὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑστίας Σουηδὸς λόγιος Κ. Α. Μέλανδρος (C. A. Melander) ἐφιλοτέγχνησε καὶ ἐν φυλλάδιῳ ἐξέδωκεν ἐν Οὐμὰ τῆς Σουηδίας (τύποις Lindroth 1892) ἔμμε-